

[Christmas Møller.]

Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at Kornprisen er af en saadan Karakter, at vi maa sige, at det er overmaade strøget Maal, og naar der nu er sket Henvendelse gennem forskellige ærede Medlemmer om at søge at naa til andre Priser, skal jeg sige, at jeg for mit Vedkommende vil meget gerne have Rugprisen i Vejret, og mit Parti vil det samme. Men naturligvis, en Overenskomst er en Overenskomst — det vil det ærede Medlem Hr. Kyed ogsaa være fuldstændig enig med mig om —, og hvis man ikke kan naa til en ny Overenskomst, maa naturligvis de Priser, der her er Tale om, gennemføres. Dernæst vil jeg gerne sige, at den Kornordning, som her gennemføres, betyder i Virkeligheden ikke andet end Fastsættelsen af en vis Minimalpris eller Maksimalpris — i denne Forbindelse kan man næsten tage det, som man vil —, Fastsættelse af en vis Pris paa den Høst, som just i disse Dage bjærges paa Landets Marker. Andet og mere er det ikke. Saaledes som Kornsituationen var i Danmark med de Lagre, man maatte regne med at have, og som Høsten tegnede og tegner, og navnlig som Kornsituationen var i Europa og i Verden, kunde der ikke være nogen Tvivl om, at katastrofalt lave Priser uvægerligt vilde være Følgen, hvis man ikke gennemførte en Ordning som denne, og da Forholdet jo er det, at man aldrig har villet iværksætte de Forsøg, som i Maanedvis, ja, i Aarevis er ønsket gjort, paa at benytte Valutacentralen til Indskrænkning af Kornimporten — og kun ad den Vej kunde man have standset den —, saa tror jeg, enhver vil give mig Ret i, at det vilde have været overmaade vanskeligt at faa dette gennemført nu, og derfor har der for mig og mit Parti ikke været nogen Tvivl om, at man maatte tage, hvad man kunde faa, og Indstillingen er derfor godkendt af mit Parti.

Med Hensyn til Kornforslaget vil jeg gerne sige, at det naturligvis er rigtigt, at den frie Import opretholdes — men det er naturligvis ogsaa rigtigt, at den frie Import holder op! Det er jo ligetil, for det er det, det hele drejer sig om. Det er jo Brugen af Landets knap tilmaalte Valuta til Korn, der skal standses, det er jo det, der har faaet det hele til at glide, og med det fortrinlige Samarbejde, som der

er i Rigsdagens Valutaudvalg mellem den højtærede Handelsminister og alle 8 Udvælgsmødlemmer, nærer jeg ikke nogen som helst Tvivl om, at vi nok skal klare de Paragraffer. Der maa naturligvis ikke være Handel med og Pris paa Valutaattester, men vi har ment det rigtigt at se at komme til en Ordning — det har været svært —, en Ordning, der altsaa gaar ud paa, at Priserne paa det danske Korn bliver 13, 12 og 11½.

Jeg vil dernæst gerne sige, at jeg for mit Vedkommende ikke kan være med i de Angreb, som fra forskellig Side er rettet imod, at Kornpuljens Millioner og eventuelt et Beløb af Statskassen fremkommet ved direkte Skat uddeles til det mindre Landbrug. Hvis man ikke fra alle Sider, naar man ser hen til, hvad vi kan frygte af Fremtiden, til de Forhold, der kan udvikle sig paa det økonomiske Omraade her i Landet, er klar over, at Ofre maa ydes af dem, der har det bedre, til Fordel for dem, der har det mindre godt, saa tror jeg, man tager fuldkommen fejl af Situationen herhjemme, og det Offer, der her bringes for at skabe Sikkerhed for det kornkøbende Landbrug, saaledes at det kan faa et bestemt angivet Minimumsbeløb, anser jeg det i den givne Situation for at være rigtigt at bringe. Jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at hvis man ikke var gaaet med hertil, vilde det have været meget vanskeligt at naa til Vejs Ende. Derimod maa jeg tilstaa, at jeg ikke kan dele de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) fremsatte angaaende Brødkorn. Naar man ser paa den økonomiske Udvikling her i Landet, paa Landbrugets Stilling, paa Lønningsniveauet, saa har disse Betragtninger efter min Opfattelse ingen Steder hjemme.

Jeg vil i samme Forbindelse gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke var muligt at fremskaffe en saadan Ordning vedrørende Høstpantebreve, at Staten, naar Høstbrevene skal indløses ved, at Kornet skal afleveres, paa en eller anden Maade garantere dem, der havde udstedt Høstpantebrevene, de Priser for Kornet, som findes i det foreliggende Lovforslag. Der kan jo ikke være Tvivl om, at Høstpantebreveudstederne er særlig vanskeligt stillede, og at det vilde være formaalstjenligt, om man kunde finde en